

ERETZ ISRAEL - THUISLAND VAN WELK VOLK?

door Menashe Har-El, emeritus hoogleraar geografie Universiteit van Tel Aviv

Jeruzalem, juli 2018

Lieve vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem!

In deze speciale tijd van het jaar 2018 vieren we het 70-jarig bestaan van Israël. We zijn dankbaar dat de dag is aangebroken en dat Israël een onafhankelijke staat is geworden. We vieren de nieuwe geboorte van de staat Israël, een bevestiging van Zijn trouw dat deze droom is uitgekomen. Ik wijs op de woorden uit het boek der psalmen:

O God, in heiligheid is uw weg; wie is een God, groot als God? Gij zijt de God, die wonderen werkt, Gij hebt onder de volken uw macht doen kennen. (Psalm 77:14-15)

Ik breng deze gebeurtenissen in verband met mijn liefdesverhaal waarin ik in Jeruzalem werd geboren, met een familie die honderdvijftig jaar geleden naar het land kwam, als pioniers van het geloof, met een visioen in hun hart, dat de tijd is gekomen voor de wederopbouw van Zion. Ze lieten al hun fortuin achter na een lange reis, maar hun droom was om naar Zion – Jeruzalem te gaan.

De gezegende herinneringen aan die dagen als een jonge man volgen me iedere dag als ik door de straten van de stad Jeruzalem loop, wanneer ik door het land reis, wanneer ik de gebouwen in Jeruzalem zie die zijn gebouwd door de pioniers en door mijn eigen familie. Ik hef mijn ogen op en zie de stenen van Jeruzalem waarmee deze huizen vele jaren geleden zijn gebouwd, maar deze stenen hebben zoveel uitdrukking, ze hebben een hart, ze hebben de geschiedenis van de nieuwgeboren staat ervaren.

In onze generatie waren wij Joden die als pioniers kwamen om het land op te bouwen en we werden vergezeld door degenen die de Holocaust overleefden, die hun familie hadden verloren in de landen waar ze in Oost-Europa hadden gewoond. Niets kon hen ervan weerhouden om naar het Beloofde Land te komen, om deel te nemen aan de bouw van Zion met al hun ervaringen, moeilijkheden, hun ellendige ervaringen in Europa op weg naar het Beloofde Land, ze hadden vertrouwen in de reis. Nu was het tijd om Zion te herbouwen.

De Here echter zeide tot de satan: De Here bestraffe u, satan, ja de Here, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt? (Zacharia 3:2)

Degenen die gered zijn, die het vuur hebben overleefd, de Holocaust, zijn naar het land gekomen, naar Jeruzalem. Dit alles is als een droom voor mij, vanaf mijn kindertijd, hoe het is gegaan. Ik verwijs naar mijn levensverhaal, naar alle gezegende herinneringen

die ik heb meegemaakt en op dit moment wanneer ik in Jeruzalem ben, in het AMI Centrum om door te gaan met het werk, de visie van mijn hart volgend met al mijn gezondheidsproblemen, maar ik heb mijn roeping niet opgegeven, mijn visie om een zegen te zijn voor mijn volk en vanuit Zion voor alle naties.

Welke gezegende herinneringen heb ik aan het jaar 1962, de tijd dat ik in de Israëlische veiligheidsdienst diende en het Woord bestudeerde. De deur werd voor mij geopend, ik ontmoette bekende leiders van de naties zoals Billy Graham. Ik zal de welbekende leider Oral Roberts, die 's morgens vroeg bij mij thuis kwam, nooit vergeten. Hij zei: "Ik heb zoveel over je gehoord en ik wil mijn aandeel geven aan het helpen van het Joodse volk bij de wederopbouw van Zion in dit uur." Ja, ik denk aan de vele gezegende verhalen, ik draag mijn steentje bij aan het helpen van het Joodse volk. Ik wil het lied zingen dat op mijn lippen staat: "Tel uw zegeningen één voor één". Ik ben dankbaar dat ik mijn leven kon wijden aan deze roeping, voor het herstel van Israël. Ik kon het gezegende nieuws uit Zion delen, in het Land en in de 76 landen waarheen ik heb gereisd en waar ik conferenties heb geleid. Ik ontmoette leiders van de naties, ik kwam als een getuige van Zion om tussen deze kloof van tweeduizend jaar van joods-christelijke relaties te staan om het verleden te overwinnen, en ons hart te openen voor de waarheid van Zijn roeping van mijn Joodse volk, om een einde te maken aan alle vervangingstheologieën.

Ik heb mijn leven gewijd aan die zegen, het AMI-Centrum heeft geholpen bij het drukken van vier miljoen bijbels

in veertig verschillende talen met goede vertalingen uit de Hebreeuwse tekst, die in het geloof zijn verspreid. Zijn Woord zal nooit ledig terugkeren. Ik ga door en neem elke gelegenheid en open deur aan, met de hulp van de vele vrienden uit verschillende landen die zich als partners hebben gevoegd bij de wederopbouw van Zion, om een stem van troost te zijn om het verleden te overwinnen.

We hebben een revalidatiecentrum gebouwd in Kana, in Galilea. Ons Child Care Center in Rishon LeTzion, werd ons project in de periode dat ik plotseling meer dan vijftientig jaar geleden onwel werd, en ik naar het ziekenhuis werd gebracht. Het gebeurde toen ik een gezin ging helpen van nieuwe immigranten uit de voormalige Sovjet-Unie, die ons Centrum had geholpen. Een van hun zonen werd door terroristen gedood, het was een zware ervaring, maar ik voelde dat het onze plicht was om Zion te troosten. Ik lag in het ziekenhuis en naast mij lag een man die dezelfde ervaring had, Dr. Yitshak Blank. Ik zat vol vragen waarom mij dat was overkomen. Ik wist dat het een doel moest hebben. Dr. Blank deelde met mij de visie om kinderen te helpen van families die de Holocaust hebben overleefd en kinderen uit andere landen. Het raakte mijn hart zo, dat ik voelde dat dit de reden was waarom ik naar het ziekenhuis werd gebracht. Ik moest deze kleine kinderen helpen. Ik heb geld van joden verzameld, van christenen en we hebben het kinderopvangcentrum gebouwd dat hoop en zegen geeft aan de kinderen van Israël. Dit is onze bijdrage om Israël nu te zegenen. Ik ben dankbaar dat het niet is gestopt, maar nog steeds doorgaat.

Ons centrum ligt in het hart van Jeruzalem. Het was een wonder dat we het centrum konden bouwen. Het ging meestal met de hulp van alle vrijwilligers, mijzelf en anderen. Het werd een plaats voor vergaderingen, een plaats waar de boodschap van verzoening kan worden gedeeld. Het is een wonder dat we het konden bouwen. We kochten het tijdens de Yom Kippur-oorlog voor 90.000 U.S.D. Vandaag, met de prijzen van onroerend goed in Jeruzalem, zou het AMI Jerusalem Center geen mogelijkheid hebben om een eigen gebouw te hebben.

Ik ben dankbaar voor onze partners, dat we vanuit Zion Israël en vele naties kunnen zegenen en de Schriften aan de voormalige Sovjet-Unie konden geven kort nadat het communisme in elkaar stortte in Rusland, Polen, Roemenië, in veel landen en in Zijn gezegende Land.

Ons werk zal doorgaan. Ik ben dankbaar voor mijn dierbare familie, mijn dochter Naomi die de visie, de roeping volgt en deel wil uitmaken van deze roeping. Ik heb u nodig in dit uur, als nooit tevoren. Uw gebeden en steun zullen het mogelijk maken om arme families uit Ethiopië te helpen, om duizenden families te helpen die de Holocaust hebben overleefd. De meeste van deze overlevenden zijn oud, maar ze zijn voor hun leven getekend met al hun pijn en lijden.

In de maand april heeft ons centrum hulp geboden aan veel van deze arme families met \$ 20.000 voor voedsel, maar we willen doorgaan met het troosten van Zion, om Jeruzalem te zegenen, de hoofdstad van onze Joodse staat. Dit is het teken van de tijd. We zijn de president van de Verenigde Staten, de heer Donald Trump, dankbaar die de moed heeft gehad om de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem te verplaatsen. Dit was de droom van ons land en ons volk.

Vanaf het begin beschouwde de heer David Ben Gurion, de eerste premier van Israël, Jeruzalem als de hoofdstad van Israël. Wij houden van de Bijbel, we hebben ons leven, gedurende onze gehele geschiedenis, toegewijd aan Zijn beloften.

Deze woorden werden gezegd toen ons volk in Babylon was, huilend, toen ze zich Zion herinnerden. Hoe kunnen ze het lied zingen in een vreemd land:

Indien ik u vergete, o Jeruzalem, zo vergete [mij] mijn rechterhand (Psalm 137:5)

Help me alstublieft, zodat ik door kan gaan met het zegenen van de kleine kinderen en hun harten vreugde geven, om de arme gezinnen te helpen en het Woord van de Schriften te delen, dat het AMI Centrum in Jeruzalem altijd een getuigenis zal zijn van de liefde van de uitverkoren vrienden van Zion. Ik kijk er naar uit van u te horen. Laten we nu Jeruzalem zegenen, laten we samen Zion zegenen. Moge Zijn zegen op u zijn als Hij u heeft gekozen om deel uit te maken van deze grote generatie.

De uwe om Zion,

Shlomo

JOIN OUR STUDY TOUR

January 20-29, 2019

\$ 1.330 USD per person

116 friends have already registered!

Please join us at this time.

It will be a great opportunity to experience & bless Israel together. I, Shlomo, will be your host during this special time.

Please send an e-mail to:
jerusalem@amijerusalemcenter.org

HET LEVEN IS EEN REIS

door Daniel Gwertzman

In de reis van de Kinderen Israëls door de woestijn waren 42 rustplaatsen voordat ze het Beloofde Land binnengingen. Elk daarvan vormde een gelegenheid om over de Heer en zijn woord te leren. Ze waren daar om de nieuwe generatie voor te bereiden om het beloofde land binnen te gaan.

Wij in het AMI-centrum begonnen onze reis in 1962 met Shlomo Hizak, die het woord droeg en letterlijk koffers vol met bijbels overal in Israël met zich mee droeg en verspreidde. We tellen onze zegeningen elke dag. We hebben veel projecten gehad die jullie, onze vrienden, aanhangers en liefhebbers van Zion, mogelijk hebben gemaakt als medewerkers in de wijngaard van de Heer.

Er is er een onderwerp dat altijd in onze gedachten is en dat nog steeds onze zorg nodig heeft. Het Bnei Arazim Child Care Center bevindt zich in Rishon LetZion in de buurt van Tel Aviv. Het begon letterlijk in een stal. De nood was echter zo groot dat we onze taak niet konden volbrengen omdat we niet genoeg ruimte hadden om alle kinderen en gezinnen die onze hulp nodig hadden te huisvesten. Vandaag hebben we een gebouw met vijf verdiepingen. We hebben echter meer ruimte nodig en moeten buiten appartementen huren om de kinderen

tegenoet te komen die nu onze hulp nodig hebben. Ja, er zijn andere faciliteiten in Israël, maar de onze heeft het wondermiddel voor de behandeling van kinderen met een verhoogd risico: *liefde*. Anderen behandelen deze kinderen met medicatie en langdurige opname. Wij willen ze terug op school en bij hun familie. We beantwoorden een hogere roeping.

"Maar Jezus riep ze tot Zich en zeide: Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods..." (Lucas 18:16)

Deze jonge kinderen zijn de toekomst van onze natie en van de wereld.

WAAROM KOMT ELIA EERST?

door Daniel Gwertzman

Maar de hand des Heren was over Elia, zodat hij zijn lendenen gordde en voor Achab uit snelde tot waar men de richting naar Jizreël inslaat.

(1 Koningen 18:46)

Op dit moment denk ik aan de profeet Elia en zijn confrontatie op de berg Karmel met de 850 profeten van Baäl en Asherah (1 Koningen 18:19). In onze tijd is het moeilijk om de aantrekkingskracht van het heidendom te bevatten, maar stel je eens een rockconcert voor met stroboscooplampen en speciale effecten, dat is ongetwijfeld een emotionele ervaring voor het publiek. Geen enkele synagoge of kerk zou zo'n publiek kunnen huisvesten, maar uiteindelijk missen dergelijke uitvoeringen een spirituele dimensie. Er wordt geen bloed vergoten en er is geen geestelijk vuur. Het is louter entertainment zonder inhoud. Op de Karmel werd wel bloed vergoten en er was wel geestelijk vuur.

Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten.

(Hebreeën 4:12)

Waarom rent Elia die een oude man was voor Achab weg en waarom gaat zijn komst vooraf aan de komst van de Messias? Als ik cynisch was, zou ik zeggen dat hij voor Achab moest rennen omdat hij zijn ergste criticus was en Achab was ongetwijfeld van plan met zijn strijdswagen over hem heen te rijden.

En hij antwoordde: Ik heb Israël niet beroerd, maar gij en uws vaders huis, in zoverre dat gij de geboden des Heeren hebt verlaten en de Baäls hebt gevolgd. (1 Koningen 18:18)

Volgens de beroemde middeleeuwse commentator Rashi (Rabbi Solomon Ben Isaac 1040-1105), was de reden waarom Elia voor de wagen van Achab uit rende, dat hij geloofde dat hij zich had bekeerd. Zo erkende Achab Gods macht en gerechtigheid en daarom wilde hij Hem eren als een rechtvaardige koning van Israël. God gaf Elia de kracht om sneller te rennen dan de paarden van Achab. Evenals de andere profeten van Israël, begeerde Elia niet de dood van zondaars, maar hun berouw.

Zeg tot hen: zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen. Want waarom zoudt gij sterven, huis Israels? (Ezechiël 33:11)

We vinden dezelfde gedachte in het boek Handelingen:

Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren. (Handelingen 3:19)

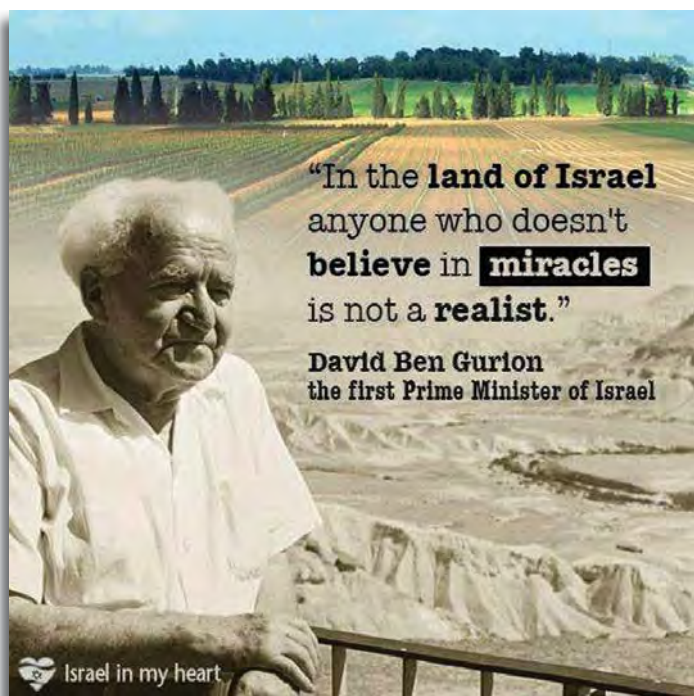
Elia stond bekend als ijverig voor de Heer. Zijn eigenaam betekent dat de Heer God is. Hij zocht een grote opwekking op de berg Karmel, zodat de mensen God in hun leven zouden erkennen. Zijn bediening maakte diepe indruk. Hij werd meegenomen in een vurige wagen en in een wervelwind ging hij naar de hemel, maar hij stierf niet echt.

Hij leeft voort als een beschermer van Israël, diep bezorgd over lijden en ballingschap, die er alles aan doet om de verlossing van Israël te bespoedigen. Hij wordt ook gezien als een hemelse afgezant die wordt gestuurd om sociale onrechtvaardigheid te bestrijden. Hij is de beschermengel van pasgeboren Joodse kinderen gedurende een periode van 30 dagen vanaf hun geboorte en is aanwezig bij de besnijdenisceremonie van alle Joodse mannen. Kortom, Elia is er om de weg te bereiden voor de Messias.

Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban. (Maleachi 4:5-6)

Volgens het Rabbijnse commentaar wil Elia het berouw van de generaties leiden, vrede sluiten voor Israël met de naties en de tijdingen van de Messias brengen. Mogen we allemaal waardig zijn om getuige te zijn van deze opwekking vóór de komst van de Messias.

Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus. (Romeinen 10:17)

MARS VAN DE TERUGKEER

door professor Meron Medzini van de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem

Sinds begin maart 2018 zijn er intense dagelijkse confrontaties geweest tussen demonstranten in de Gazastrook en het Israëlische leger. De protesten, in eerste instantie “Mars van de Terugkeer” genoemd, werden gesponsord en georganiseerd door Hamas, de heersende instantie van de Gazastrook, sinds ze de macht grepen in de zomer van 2017, twee jaar nadat Israël al zijn nederzettingen en aanwezigheid uit de Strip had geëvacueerd.

Hamas moedigde de demonstranten aan om het veiligheidshek dat Israël van de Gazastrook scheidt te vernietigen en ook om Israël binnen te dringen om Joden te doden en hun eigendom te vernietigen. Ze gebruikten benzinebommen, raketten en mortiervuur en later met helium gevulde ballonnen en vliegtuigen vol explosieven. Deze veroorzaakten grote schade en tientallen branden die hectare Israëlische velden en hun gewassen hebben verbrand. Op 13 juni 2017 stemde de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties met 120 voor, 8 tegen en de rest onthoudingen, vóór het gebruik van niet-proportioneel geweld om de “vreedzame” demonstranten terug te dringen. Hamas werd nooit genoemd in de resolutie.

Vormt dit nieuwe type oorlogsvoering een serieuze bedreiging voor Israël? Hoewel dit het normale leven in dat deel van het land zeker verstoort, kan het niet als een strategische bedreiging worden beschouwd. Maar voor de inwoners van de Israëlische nederzettingen grenzend aan de Gazastrook is dit een grote overlast geworden en zij hebben de Israel Defence Force opgeroepen oplossingen te zoeken en te implementeren, vooral om het nieuwe wapen - de vliegtuigen - te dwarsbomen.

Wat kan Israël doen om dit tijt te keren? Een oplossing zou zijn om de hele Gazastrook opnieuw te bezetten, Hamas uit te roeien en orde op zaken te stellen. Maar bezetting houdt in dat Israël, zoals het was tussen 1967 en 2005, verantwoordelijk was voor het welzijn, de gezondheid, het onderwijs, de werkgelegenheid en de huisvesting van bijna twee miljoen Palestijnen die Israël haten.

Er zijn meer mogelijkheden. Een daarvan is een reeks lucht-aanvallen die aan Hamas zouden signaleren dat Israël het zwaar kan treffen. Deze aanvallen kunnen gericht zijn op het hoofdkwartier van Hamas, zijn leiders, zijn wapenfabriek, zijn wegen en bruggen, zijn benzinstations. Hamas moet zich bewust zijn van het feit dat Israël hen als de enige autoriteit beschouwt die verantwoordelijk is voor de Gazastrook en dat zij zich niet kunnen verbergen achter kleine afvallige extremistische organisaties zoals de Islamitische Jihad.

Van veel kanten wordt gehoord dat de rampzalige humanitaire situatie in Gaza de inwoners ertoe aanzet radicale stappen tegen Israël te ondernemen. Israël beschouwt zichzelf niet rechtstreeks als verantwoordelijk voor de enorme

werkloosheid, gebrek aan water en macht in de strook. Het is effectief meer dan tien jaar niet in dat gebied geweest. Maar het kan indirecte betrokkenheid bij de hulp aan de bevolking van Gaza om een minimaal niveau van levensonderhoud te handhaven, niet voorkomen. In feite heeft Israël de dagelijkse aanvoer van voedsel, medicijnen, bouwmaterialen en zelfs elektriciteit aan de Strip toegestaan. Het was niet Israël die de water- en gasleidingen vernietigde die Israël met de Strip verbond aan de grensovergang in Kerem Shalom. Dit werd gedaan door Palestijnen.

Wat Israël aan het doen is, is in feite tegen Hamas zeggen dat het geïnteresseerd is in “vrede voor vrede”. Hoewel dit het kernprobleem niet oplost, kan het helpen om kalmte in het gebied te creëren.

Een langdurige oplossing zou zijn om de Gazastrook weer onder de controle van de Palestijnse Autoriteit te stellen, die nog steeds de salarissen betaalt van 78.000 ambtenaren die daar met hun gezinnen afhankelijk van zijn voor hun levensonderhoud. De door Abbas bestuurde Palestijnse Autoriteit heeft geprobeerd een overeenkomst met Hamas te sluiten, maar alle pogingen faalden.

Meer Israëli's vinden dat Israël zijn verdediging moet verzekeren en contact met de Palestijnen tot een minimum moet beperken. Dit zou in samenwerking met de Verenigde Staten, de Verenigde Naties en de Europese Unie moeten gebeuren. Het zou helpen om voor Israël het bezoedelde internationale imago te herstellen dat is gekwetst door de gebeurtenissen langs de grens met Gaza.

Dit zou eraan bijdragen dat Israël een democratische Joodse staat is, met een Joodse meerderheid. Het zou de zogenaamde één-staat oplossing voorkomen, waarbij Israël geen Joodse staat meer zou zijn.

Tot die tijd zal Israël te kampen hebben met deze nieuwe realiteit en technologische oplossingen zoeken om met de nieuwe wapens om te gaan. Israël vond een oplossing voor raketten en mortiervuur, het was in staat ondergrondse tunnels te vinden en te vernietigen die door Hamas waren gebouwd. Onlangs heeft Israël een tunnel vernietigd die onder de zee werd gegraven. Israël probeert ook te verzekeren dat de zaken niet uit de hand lopen en afglijden naar een grote oorlog. Hamas moet weten dat er bepaalde regels in dit spel zijn die Israël kan tolereren, zoals echt vreedzame demonstraties. Maar zodra zij het dagelijks leven van haar burgers bedreigen, zal het resoluut en vastbesloten moeten handelen.

Meron Medzini

De Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem

DE IRAANSE DREIGING

door professor Meron Medzini van de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem

Als Israël zijn 70e verjaardag viert, staat het voor een vreemde en paradoxale situatie. Aan de ene kant is de veiligheidssituatie nog nooit zo goed geweest, de internationale banden zijn nog nooit zo sterk geweest, de economie draait goed en het heeft een hechte, begripvolle vriend in het Witte Huis. Het heeft geheime banden met een groeiend aantal Arabische staten, de vredesverdragen met Egypte en Jordanië houden goed stand, kortom, de geostrategische situatie is waarschijnlijk nog nooit zo goed geweest.

Maar na dit alles te hebben gezegd, heeft Israël twee van zijn grote veiligheidsproblemen niet opgelost: de groeiende aanwezigheid van Iran in de buurt van zijn grenzen met Syrië en Libanon, en de groeiende mogelijkheid dat deze regionale mogendheid nucleaire capaciteit kan verkrijgen. En ten tweede, het altijd aanwezige conflict met de Palestijnen dat onlangs weer oplaaide langs de grens met de Gazastrook. Deze brief gaat over de Iraanse dreiging.

Aan het eind van de jaren zeventig en het begin van de jaren tachtig ontwikkelde Israël wat bekend werd als de "Menachem Begin Doctrine": Arabische naties die openlijk hun voornemen bekendmaken om Israël te vernietigen, en die worden geregeerd door dictators die gemotiveerd zijn door een extreem Islamitische anti-Israël ideologie, mag niet worden toegestaan om nucleaire capaciteit te ontwikkelen, te bouwen en te behouden. Deze doctrine werd tweemaal omgezet in daden: in juni 1981 vernietigde Israël een Iraakse kerninstallatie in de buurt van Bagdad en in september 2007 werd een door Noord-Korea gebouwde kerncentrale in Syrië vernietigd.

Israëlische analisten hebben vastgesteld dat de Iraanse strategie zowel op nucleair vermogen als op conventionele oorlogsvoering is gebaseerd. Beide zijn erop gericht om elkaar aan te vullen. Het nucleaire vermogen is erop gericht Iran in staat te stellen zijn doel te bereiken: Iran wil de heersende macht in het Midden-Oosten worden door middel van intimidatie, terreur en het ondermijnen van bestaande regimes. De conventionele bewapening zou uiteindelijk betekenen dat Israël een gijzelaar zou worden van Iran, een Iran gewapend met conventionele langeafstandsraketten die de meest gevoelige infrastructuur van Israël zouden kunnen vernietigen. Dit is een bedreiging waarmee Israël te maken zal krijgen.

Eén manier om met deze dreiging om te gaan, is de ontwikkeling door Israël van een groot anti-raketafweersysteem dat bestaat uit IJzeren Koepel en andere moderne verdedigingssystemen. Maar ze verzekeren

geen hermetisch afgesloten Israël. Israël kan worden aangevallen door Iraanse raketten, hetzij uit Syrië, hetzij uit Libanon door Hezbollah, de nauwste bondgenoot van Iran in de regio. Alles wijst erop dat Iran zijn conventionele capaciteiten gestaag uitbreidt, terwijl de deal die het met de westerse mogendheden tekende nog steeds van kracht is, zelfs nu de Verenigd Staten zich daaruit hebben teruggetrokken.

Wat kan Israël doen om deze dreiging tegen te gaan of om Iran ervan te weerhouden om zelfs maar te denken aan de mogelijkheid om Israël aan te vallen met nucleaire of conventionele wapenen? Een mogelijkheid is om een luchtaanval op Iran te lanceren. Dat werd in 2012 door Netanyahu overwogen, maar het werd niet uitgevoerd wegens verzet van de hoofden van de Israëlische veiligheidsdienst. Ze voerden aan dat Iran ver weg ligt en dat de kerncentrales over het land verspreid zijn. De kosten zouden enorm zijn en de resultaten mager. Een dergelijke aanval vereist coördinatie met de Verenigde Staten, die ook als doel hebben te voorkomen dat Iran ooit een kernmacht zal worden.

De overeenkomst met Iran, ondertekend door de regering-Obama, bereikte het vertragen van de nucleaire ontwikkeling van Iran met ten minste tien jaar. Wat er na dit decennium gaat gebeuren, is niet duidelijk. Ondertussen zouden economische sancties het huidige Iraans regime op de knieën kunnen brengen, of er zou een volksofstand tegen de ayatollahs kunnen zijn die een verandering in de regering zou afdwingen. Sinds de ondertekening van de Iraanse deal door de regering-Obama had Iran uitstel gekregen, die het op verschillende manieren effectief gebruikte. De terugtrekking van de Verenigde Staten uit de overeenkomst heeft tot nu toe weinig effect gehad en er is geen zekerheid dat de regering-Trump van plan is zijn doelen met militaire kracht te bereiken.

Voorlopig coördineert Israël daarom zijn strategie nauw samen met die van de regering-Trump tijdens de bouw van zijn eigen verdediging en zelfs de ontwikkeling van noodplannen voor een mogelijke aanval ergens in de toekomst. Maar vergis u niet, Israël ziet Iran als een grote bedreiging. Zolang het maar wordt geregeerd door een radicaal-islamitische ideologie die Israël ziet als een onwettige entiteit, moet Israël voorbereid zijn op het ergste scenario. Een kleine troost ligt in het feit dat Iran met Turkije wedijvert om de macht in het Midden-Oosten. Eén uiting van deze strijd is: "wie is het felst tegen Israël." Daarom moet Israël in het beste geval een afschrikkende werking hebben die het nu versterkt.

JERUZALEM EN BEDEVAART

door Menashe Har-El (1917-2014) emeritus hoogleraar geografie aan de Universiteit van Tel Aviv

Zion, een benaming voor Jeruzalem en het land Israël, komt in de Bijbel 154 keer voor. Daarom behoren de geografische betekenis en de etymologie van het woord Zion eens onderzocht te worden.

Bijbels onderzoek naar de namen van plaatsen en nederzettingen toont dat zowel plaatsnamen als karakteristieke kenmerken van het landschap inderdaad een etymologische betekenis hebben. Mizpeh (uitkijkpost) was een plaats die hoog lag. De Olijfberg is zo genoemd omdat daar de enige zachte kalksteen in de buurt van Jeruzalem voorkomt die geschikt is voor een olijfbos. De Dode Zee (Zoutzee in het Hebreeuws) is het meest zoute van alle meren van het land, enzovoort.

De Hebreeuwse wortel van Zion is zia, wat 'droge en afgelegen plaats' betekent. Zie:

O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees smacht naar U, in een dor en dorstig land, zonder water. Psalm 63:2

En ieder van hen zal zijn als een beschutting tegen de wind en als een toevlucht tegen de stortbui, als waterstromen in een dorre streek, als de schaduw van een machtige rots in een dorstig land. Jesaja 32:2

De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis... Jesaja 35:1

En dat zij niet zeiden: Waar is de Here, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd, die ons heeft geleid door de woestijn, een land van steppen en kuilen, een land van droogte en diepe duisternis, een land, waar niemand door trekt en geen mens woont? Jeremia 2:6

Het Bijbelse Jeruzalem is op twee heuvels gebouwd die door wadi's waren omringd. Zion, de oostelijke en oorspronkelijk lage heuvel van de Jebusieten, heeft aan de noordzijde een maximale hoogte van 743 meter en loopt aan de zuidzijde af naar Nahal-kidron op een hoogte van 640 meter. De Judese hoge heuvel in het westen bereikt een hoogte van 777 meter.

Vanwege de klimatologische invloed van de woestijn op Jeruzalem bestaat er dus een geografisch verband tussen zia en Zion. De geografische gegevens zijn:

1. Zion-Jeruzalem op een hoogte van 743 meter is de laagst gelegen hoge stad op de waterscheiding van de Judese heuvels. Hebron en Betel, bijvoorbeeld, liggen ruim 900 meter hoog en Betlehem en Gibeon van Saul liggen meer dan 800 meter hoog. Op lagere hoogte is het klimaat droger en valt er minder regen dan op

grotere hoogte.

2. Jeruzalem-Zion is de meest oostelijke stad op de waterscheiding van de Judese heuvels. Omdat de stad zo dicht bij de droge woestijn van Judea in het zuidoosten ligt, valt er minder regen en merkt men meer van de jaarlijkse, ongeveer honderd dagen durende sharav (heet, droog weer).
3. Zion-Jeruzalem ligt aan de oostkant van de waterscheiding. De beken stromen er dus allemaal naar het oosten, naar het Kidrondal, de onbewoonde woestijn van Judea en de Dode Zee, het laagste punt op aarde.

Het Jeruzalem van de Jebusieten, dat in de Benedenstad lag, was van zuid naar noord in drie geografische niveaus verdeeld:

1. Jebus, het lage zuidelijke gedeelte bij de bron Gihon (Richteren 19:10; 1 Kronieken 11:5), dat na de verovering door David de stad van David en Zion werd genoemd (1 Koningen 8:1);
2. het noordelijke, versterkte middengedeelte (opgegraven door professor Yigal Shiloh), dat David kennelijk de burcht Zion noemde (2 Samuël 5:7);
3. het hoge noordelijke geïsoleerde gedeelte, de berg Zion (Psalm 48:2; Jesaja 8:18; 31:4), waar later de tempel is gebouwd.

We moeten benadrukken dat de berg Zion, *de tempelberg* (Jeremia 26:18), *heilige berg* (Zacharia 8:3), *de berg Moria* (2 Kronieken 3:1) en *de berg des Heren* (Jesaja 2:3) allemaal één en dezelfde berg zijn en betrekking hebben op de Benedenstad, niet op de Bovenstad. Pas na de vierde eeuw, onder de Byzantijnse overheersing, werd de Bovenstad 'berg Zion' genoemd omdat Jezus en Zijn discipelen daar het laatste Avondmaal hadden gevierd (Marcus 14:12-16, enz.). De originele berg Zion is toen door de Byzantijnen verlaten en verwaarloosd.

De betekenis van Jeruzalem en het berggebied

De bergen van het land Israël en Jeruzalem waren afgelegen gebieden die moeilijk te bewonen waren. Ze waren rotsachtig en bebost met eiken die niet zomaar gerooid konden worden; door de erosie was de toplaag maar dun, bovendien ging er veel door rotsspleten verloren; en er waren slechts weinig bronnen, waarvan de meeste 's zomers ook nog eens opdroogden. In het oosten en zuiden grensden de bergen aan de woestijn en waren zij kwetsbaar in perioden van droogte. Bovendien was het vanwege de rotsen en de steile hellingen moeilijk om wegen in het gebied aan te leggen.

Desondanks hebben de joden in Jeruzalem en in de heuvels hun diepste wortels geslagen, hebben daar hun geestelijke waarden vorm gekregen en konden zij daar hun pionierscreativiteit botvieren. Wat heeft de joden gemotiveerd om zich in de berggebieden te vestigen en hun hoofdstad in Jeruzalem te vestigen? En wat waren de voordelen en beperkingen van de berggebieden en Jeruzalem?

1. De stammen vestigden zich in de berggebieden van het land omdat de Kanaänieten alleen de vlakten, de valleien en het Jordaandal in handen hadden.
2. De Israëlieten, die herders waren, drongen het land vanuit Egypte, de Sinaï en de Negev in het zuiden binnen en vestigden zich eerst in de berggebieden aan beide zijden van de Jordaan, in het gebied dat voor veeteelt prima geschikt is.
3. De Israëlieten vestigden zich op de bergen omdat zij zich daar makkelijker tegen vijandelijke aanvallen konden verdedigen.
4. Jeruzalem werd op de hoge kammen van de Beneden- en Bovenstad gebouwd, die aan drie kanten door diepe wadi's waren omringd en relatief makkelijk te verdedigen waren.
5. De stad is gebouwd in de buurt van de bron Gihon, die de grootste watervoorraad van alle bronnen in Juda had: ongeveer 50 kubieke meter per uur, voldoende om een *“volkrijke stad”* (Klaagliederen 1:1) van water te voorzien.
6. De hoofdstad is op het laagste punt en op het voornaamste kruispunt van de Judese waterscheiding gebouwd. Spreuken zegt: *“Boven op de hoogten aan de weg, daar, waar de paden samenkomen, is zij gaan staan”* (Spr. 8:2).
7. Jeruzalem is ver van de internationale wegen gebouwd die nogal eens onder vuur lagen; de weg van de zee, langs de kust en door de valleien, en de koninklijke weg in het Overjordaanse. Vandaar dat de inwoners het grootste deel van de geschiedenis van de stad onafhankelijk en in relatieve rust konden leven.
8. Jeruzalem ligt vlakbij de woestijn van Judea. Daarom konden haar vorsten en inwoners naar schuilplaatsen in de woestijn ontsnappen als er oorlog uitbrak en daar voor een militaire training zorgen. David ontsnapte naar de woestijn toen hij door Saul werd achtervolgd (1 Samuël 26:1), Zedekia deed hetzelfde tijdens de invasie van de Babyloniërs (1 koningen 25:5), de Makkabeeën ontvluchtten zo het Syrisch-Hellenistische leger (1 Makkabeeën 9) en de Zeloten ontsnapten zo aan de Romeinen (Josephus, Oorlogen 2;17.2.9).
9. Toen David probeerde de stammen onder het koningschap te verenigen, koos hij Jeruzalem als hoofdstad omdat het neutraal gebied was tussen Juda in het zuiden en Benjamin in het noorden.
10. Jeruzalem is gebouwd bij drie heuvelruggen die in de buurt van de stad en de Olijfberg naar het westen lopen, waar meer neerslag valt en waar de dalen het hoofdvoedsel voor de bewoners van de stad konden leveren.
11. De natuurlijke hulpbronnen van Jeruzalem en de andere berggebieden leverden de basis voor de industrie van het land: houtbewerking, steenhouwerijen, mijnbouw en metaalbewerking.
12. Jeruzalem diende als heilige hoofdstad van het joodse volk. Voor het eerst in de geschiedenis van het land hadden zijn inwoners een politiek centrum dat alle gebieden verenigde en voor alle stammen een godsdienstig centrum vormde.

AMI - Jerusalem Center for Biblical Studies and Research
stg. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek
Postbus 386
www.bijbelcentrum.org

NL16 INGB 000 3199277
3860 AJ Nijkerk
033-2459528
info@bijbelcentrum.org